

Vica történelme

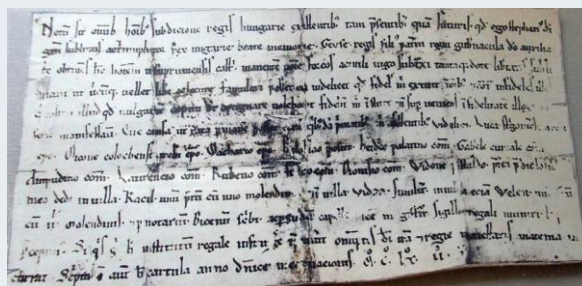

"A település évszázadokkal ezelőtt a mai falutól északkeletre helyezkedett el. A falu nevének eredetéről a népi tudatban az él, hogy néhány évszázada egy gazdag grófnő volt a falu úrnője, akit Vica kisasszonynak hívtak. A valóság az, hogy jóval korábban, a XII. századból már okleveles adat bizonyítja a helynév létét. Nagyon korai becses oklevél tanúsága szerint "1162-ben III. István király Farkas nevű soproni várszolgát a várnépi kötelék alól felszabadítja, Kapuvár védelmében tanúsított érdemeiért Kecöl és Vica nevű birtokon egy-egy malmot és rétet adományoz neki."

A középkori oklevelekben gyakran történik említés a vicai malmokról. A malmok jelentőségét érzékelteti az a körülmény is, hogy adományozásuk, engedélyezésük királyi jog volt.

1247-ben kelt királyi levél részletes leírást ad a vicai malmokról. Egy későbbi forrásból ismerjük, hogy a csornai monostor vicai malmát 1314-15-ben javították, és amikor a harmadik kereket akarták felállítani, Belyd soproni főispán elkergette az ácsokat.

Egy 1233-ban keletkezett oklevél szerint a soproni várjobbágyok a Vincha nevű földet jogtalanul birtokolták. Ugyancsak ez évben II. Endre király levelében találkozunk Vica nevével, Csák Miklós gróf Tárnoknak Petlend nevű földjéről és Mihályi birtokairól rendelkezik a király, és Vicát mint déli szomszéd helységet említi.

A tatárjárás után IV. Béla király adománya nyitja meg újabb birtokok sorát, aki 1246-ban Patak és Vica nevű Sopron megyei falvakban adott egy-egy ekényi földet.

1349-ben a csornai konvent előtt kiállított bizonyáglevelét szerint Viczay János fia Tamás négy félteket adott el Viczay Beled fia Belednek és János nevű fiának.

A Viczay család az Osl nemzetségből származik, amelynek Beled ága az 1230-as években Vicán lakott, ahol már akkor templomuk is volt. A családtörténet Vica helynévből származtatja a Viczay családnevet.

A XV. századi történeti forrásokban sok helyen fellelhető a Viczaiy család egy-egy birtokügye.

Az 1600-as években a falutól északra még nagy kiterjedésű erdő húzódott. A néphagyomány szerint Mihályiba el lehetett jutni fa tetején.

A XVII-XVIII. században a jobbágyterhek elviselhetetlen méreteket öltöttek. Sok keserű panasz amiatt keletkezett, hogy a földesurak önkényesen határozták meg jobbágyok és zsellérek szolgálatait. A jobbágyok adóterhei növekedésének kívánt gátat szabni Mária Terézia az 1767-ben kiadott urbáriumával.

Az 1848-49-es forradalom és szabadságharc emlékei a szájhagyományban már nem élnek. Írott emlékek között található, hogy a szabadságharcban Farkas István, Galambos József, Marác József, Orbán János, Gerencsér Mihály és Staritz Mihály vettek részt.

1876-ban került sor a vicai templom átépítésére.

A falusi földműves emberek gondolkodásának és főként tevékenységnek középpontjában a gazdaság mindennapi élete állt. A község lakóinak vagyoni helyzetében léteztek ugyan

különbségek, többségüknek azonban keményen meg kellett küzdeni a megélhetésért. A vicaiak társadalmi és gazdasági helyzete szélsőségektől mentes volt, így nem osztotta meg a falut, talán ennek köszönhető, hogy főként személyes érdemeik alapján értékelték egymást az emberek.

1949-ben 12 fővel megalakult az első termelőszövetkezet. Az 1952-es aszály különösen nagy károkat okozott, a takarmányhiány miatt legyengült állatállomány egy részét alig lehetett "talpra-állítani". 1953 nyarán úgy tűnt, jobb időszak következik a falusi emberek számára. A remélt változások azonban elmaradtak. Az élet más területein valamivel kedvezőbb volt a helyzet. Ha szerény mértékben is, de találni lehetett demokratizálásnak jeleit és kézzelfogható eredményeit is.

A vicaiak régi vágya teljesült 1956-ban, amikor nagy társadalmi összefogással vasúti megállóhelyet létesítettek. 1956 nyarán kigyúlt a villanyfény a faluban, ezzel végetért a petróleumlámpás korszak.

Az ötvenes évek végén konszolidált időszak következett, amelyre a kiegyensúlyozottság, lassú gyarapodás volt jellemző.

1975-ben megszűnt az iskola, mert az alsó tagozatos gyermekek létszáma 10-15 főre csökkent. A lakosság ellátása szempontjából jelentős fejlődést hozott 1967-ben a vegyesbolt, 1977-ben pedig az italbolt építése.

1982-ben közművesítés történt meg. 1983-ban Vica egyesült Beleddel."

Fenti részleteket "Horváth Győző: Szülőfalunk Vica" című könyvéből idéztük.

Az 1990-es években a vezetékes gáz bevezetése is megtörtént a településen. A 2000-es években felújításra került az egykori községháza, mely ma különböző rendezvényeknek ad helyet, és a játszótér is. A régi lemezes buszmegállót felváltotta egy sokkal szebb téglából épített buszmegálló.

A településrész folyamatosan szépül, az itt lakók társadalmi munkájának köszönhetően.

Minden évben megrendezésre kerül a falunap, ami most már "kertvárosi nap" elnevezést vett fel. Vica 2012-ben ünnepelte a 850 éves fennállását.